

20 Φεβρουαρίου, 1996

[ARTEMΙΔΗΣ, Δ/στής]

ISLAND OIL LIMITED,

Ενάγουσα,

v.

MASRI SHIPPING AND TRADING LTD,

Εναγομένης.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 42/95)

Συμβάσεις — Αντιπρόσωπος — Απόδειξη ιδιότητας αντιπροσώπου.

Με αγωγή της η ενάγουσα εταιρεία αξίωσε την αξία καυσίμων που διέθεσε σε πλοία που προακτόρευε η εναγομένη εταιρεία, στην Κύπρο.

5

Η ενάγουσα, θεωρούσε την εναγομένη σαν τον οφειλέτη της αξίας των καυσίμων ενώ η εναγομένη πρόβαλε την υπεράσπιση ότι ήταν ο αντιπρόσωπος των πλοίων και δεν είχε προσωπική ευθύνη.

Από ανταλλαγή τηλεμηνυμάτων και τη μαρτυρία των διευθυντών των διαδίκων, φάνηκε ότι η ίδια η ενάγουσα θεωρούσε την εναγομένη αντιπρόσωπο του συγκεκριμένου πλοίου, πράγμα που επιβεβαίωσε με τηλεμηνυμά της χωρίς η ενάγουσα να αντιτείνει οτιδήποτε.

10

Αποφασίστηκε ότι:

15

(1) Η αξιοπιστία της μαρτυρίας δεν αμφισβητήθηκε.

(2) Η ενάγουσα απέτυχε να αποδείξει ως όφειλε την υπόθεσή της και να αποκλείσει την πιθανότητα η εναγομένη εταιρεία να ήταν απλώς αντιπρόσωπος των πλοίων, όπως οι ισχυρισμοί της.

20

Η αγωγή απορρίφθηκε με έξοδα.

Αγωγή.

5 Αγωγή της ενάγουσας εναντίον της εναγόμενης για τα ποσά \$8,625.78, \$6,737.53 και \$6,537.90 σχετικά με την προμήθεια καυσίμων σε πλοία.

Γ. Χριστοδούλου με Στ. Μουσιούττα, για την Ενάγουσα εταιρεία.

10 Α. Γιωρκάτζις, για την Εναγόμενη εταιρεία.

Cur. adv. vult.

15 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η ενάγουσα εταιρεία ασχολείται με την προμήθεια καυσίμων σε πλοία, ενώ η εναγόμενη με πρακτορεύσεις πλοίων όταν αυτά προσεγγίζουν τα λιμάνια της Κύπρου. Με τις ιδιότητες αυτές οι αντιδίκες, στην παρούσα υπόθεση εταιρείες, είχαν συνεργασία. Όταν πλοία, που εξυπηρετούσε η εναγόμενη χρειάζοντουσαν καύσιμα, μετά από 20 επικοινωνία με την ενάγουσα η τελευταία ανέλαμβανε την πετρελαΐωση τους. Μέσα στο πλαίσιο της συνέργιας αυτής, η ενάγουσα προμήθευσε σε τρεις διαφορετικές ημερομηνίες τα πλοία CAMELIA και PETRA Μ με καύσιμα, αξίας \$8,625.78, \$6,737.53 και \$6,537.90 αντίστοιχα. Τα ποσά τούτα δεν πληρώθηκαν στην 25 ενάγουσα, η οποία και καταχώρισε την υπό συζήτηση αγωγή εναντίον της εναγομένης. Τα πρόσωπα που αναμειχθήκαν προσωπικά στην επίδικη συναλλαγή ήσαν οι σύμβουλοι και διευθυντές των αντιδίκων εταιρειών, Παπαβασιλείου και Masri.

30 Το μοναδικό ζήτημα που εγείρεται στην υπόθεση είναι η θέση της εναγομένης πως η αξία των καυσίμων οφείλεται από τα πλοία ή τους πλοιοκτήτες τους και η ίδια δεν έχει καμιά ευθύνη. Ο διευθυντής της εναγομένης κατέθεσε πως η εταιρεία του ενεργούσε ως αντιπρόσωπος των πλοίων και τίποτε άλλο. Αυτή δε η ιδιότητα περιοριζόταν στην πληρωμή των οφειλομένων δικαιωμάτων και 35 τών προς τη Δημοκρατία, όταν τα πλοία χρησιμοποιούσαν τις λιμενικές διευκολύνσεις της Κύπρου. Επιπλέον, ανέφερε πως δεν συμφώνησε ποτέ εκ μέρους της εταιρείας του να είναι η ίδια υπεύθυνη για την πληρωμή των καυσίμων, κάτι εξάλλου που δεν συνηθίζεται σε συναλλαγές τέτοιου είδους, που συνήθως αφορούν υπέ- 40 ρογκες δαπάνες.

Ο διευθυντής της ενάγουσας, Παπαβασιλείου, είπε χαρακτηριστικά πως η εταιρεία του θεωρούσε την εναγόμενη, "ως principal και όχι agent" και πως μόνο στην περίπτωση που δεν θα εισπραττε

από αυτή, η εταιρεία του θα προχωρούσε εναντίον των πλοίων ή των πλοιοκτητών.

Έχω μελετήσει με προσοχή τη μαρτυρία, στην αξιολόγηση της οποίας δεν εγείρεται καν θέμα αξιοπιστίας των δύο διευθυντών. Η λογική των πραγμάτων, ακόμη και τα τεκμήρια-ηλεκτρονικά που κατατέθηκαν, ενισχύουν τον ισχυρισμό της εναγομένης ως αληθή και ορθό. Η ενάγουσα απέτυχε να αποδείξει, ως όφειλε, την υπόθεσή της στο μέτρο της απόκλισης προς την πιθανότητα αυτή να είναι η ορθή και πραγματική.

Ο διευθυντής της ενάγουσας είπε πως θεωρούσε την εναγομένη εταιρεία υπεύθυνη για την πληρωμή των πετρελαιοειδών. Δεν αποδείχτηκε όμως πως έγινε τέτοια συμφωνία. Αντίθετα, στο τηλεγράμμα-τεκμήριο 3, της ενάγουσας προς την εναγομένη, η ίδια η ενάγουσα ζητά από αυτή να επιβεβαιώσει με τηλεγράμμα της τα εξής: “we hereby confirm that the following bunkers were ordered by us in our capacity as owner’s-agents”. Η ίδια δηλαδή η ενάγουσα θεωρεί την εναγομένη ως αντιπρόσωπο του πλοίου και όχι ως προσωπικά υπεύθυνη. Στο τηλεγράμμα δε της εναγομένης τεκμ.4, που ακολουθεί το τεκμ.3, επιβεβαιώνει την ιδιότητά της αυτή, και η ενάγουσα δεν αντέτεινε στο περιεχόμενό του οποιοδήποτε διαφορετικό ισχυρισμό.

Η αγωγή αφορούσε, όπως είπα προηγουμένως, τρεις περιπτώσεις πετρελαίου. Κατά την ακρόαση η αξίωση της ενάγουσας περιορίστηκε στο ποσό των \$8,625.78, αξία των καυσίμων που προμηθεύτηκαν στο πλοίο CAMELIA στις 26.4.94. Για την προμήθεια στις δυο άλλες περιπτώσεις η ενάγουσα έχει ήδη πληρωθεί από τους πλοιοκτήτες, μετά από σύλληψη των πλοίων σε ξένα λιμάνια. Εγείρουν επίσης την ίδια αξίωση με την παρούσα, εναντίον των πλοιοκτητών στην Τρίπολη του Λιβάνου όπου το πλοίο CAMELIA βρίσκεται υπό σύλληψη. Αυτά βέβαια για να συμπληρωθεί η εικόνα των γεγονότων, αν και δεν ενδιαφέρουν άμεσα την παρούσα διαδικασία.

Υπό τις περιστάσεις η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της ενάγουσας εταιρείας, που θα υπολογίσει ο πρωτοκολλητής και θα εγκρίνει το Δικαστήριο.

Η αγωγή απορρίπτεται με έξοδα.